

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 196 - Forslag til lov om ændring af ligningsloven, personskatteloven og lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter (Skattefritagelse for mindre personalegoder, rigsfællesskabsfradrag, skattefritagelse for nedrivningsstøtte m.v.).

Hermed sendes kommentar til BDO's henvendelse af 23. marts 2011.

Peter Christensen

/ Søren Schou

BDO anfører, at personalegoder – bortset fra firmabiler og multimedier – giver et meget lille provenu, men ikke desto mindre nyder stor bevågenhed i medierne, fordi reglerne har betydning for næsten alle.

BDO bemærker, at lovforslaget om skattefritagelse for mindre personalegoder m.v.(L196) er et skridt i den rigtige retning, men at det ikke løser det reelle problem – nemlig, at der hverken i de eksisterende eller kommende regler er retningslinjer for afgrænsningen af skattefri personalepleje og skattepligtige personalegoder.

SKAT har ifølge BDO anlagt en snæver fortolkning af skattefri personalepleje, som ligger inden for rammerne af de gældende regler, men som ikke stemmer overens med, hvad arbejdsgivere og ansatte anser som skattefri personalepleje.

BDO finder, at skattefri personalepleje bør omfatte aktiviteter i og uden for arbejdspladsen som rettes mod alle medarbejdere eller grupper af medarbejdere inkl. ægtefæller og børn, og som har til formål at skabe eller fastholde et godt arbejdsmiljø via gode sociale relationer medarbejderne imellem og i forhold til ledelsen.

Personalepleje omfatter ifølge BDO også gaver til enkelte medarbejdere, når gaven er udtryk for arbejdsgiverens medfølelse eller ydes i anledning af en privat eller arbejdsmæssig mærkedag.

BDO har opregnet 10 eksempler på aktiviteter/gaver, som BDO finder bør karakteriseres som personalepleje. BDO ønsker Skatteministeriets konkrete vurdering af eksemplerne, og bemærker, at hvis Skatteministeriet kommer frem til, at hovedparten af eksemplerne vil udløse skattepligt for de ansatte, bør det overvejes at ændre reglerne.

BDO kommenterer herudover det udkast til lovforslag, som blev sendt på ekstern høring den 17. marts.

BDO påpeger, at den skattefri bagatelgrænse på 1.000 kr. vil blive overskredet i mange tilfælde, og finder det uhensigtsmæssigt, at julegaver er omfattet af bagatelgrænsen.

Herudover efterspørger BDO oplysning om, hvordan lønmodtagere skal kunne opfylde deres selvangivelsespligt, herunder om lønmodtagerne løbende skal indhente oplysning fra deres arbejdsgiver om værdien af modtagne gaver.

BDO anbefaler, at der gøres op med den efter deres opfattelse forældede skattemæssige praksis for gavekort, og hvornår de sidestilles med kontanter.

BDO bifalder skattefritagelsen for fribilletter, men finder at bestemmelsen bør udvides til at omfatte alle fribilletter, der er udstedt af forretningsmæssige årsager.

BDO henviser til en nyligt offentliggjort afgørelse om den skattemæssige behandling af deltagelse i et delvist arbejdsgiverbetalt motionsløb, og finder at afgørelsen er udtryk for usikkerheden om retstilstanden på området. BDO mener, at denne usikkerhed bedst vil kunne afhjælpes via lovgivning.

Kommentar: Jeg er enig med BDO i, at der er stor interesse om den skattemæssige behandling af personalegoder – det er et område, der berører de fleste og samtidigt et område, som de fleste kan forholde sig til.

Jeg er dog ikke enig med BDO i, at det reelle problem er, at der ikke i de gældende eller foreslåede regler er en afgrænsning af skattefri personalepleje og skattepligtige personalegoder. Afgrænsningen er velkendt og har i mange år været beskrevet og eksemplificeret med

praksis i Ligningsvejledningen/Den Juridiske Vejledning. Det er således ikke en ny problemstilling, men en problemstilling, som er aktualiseret efter, at indberetningen for skattepligtige personalegoder blev ændret til hovedsagligt at ligge hos arbejdsgiveren ved Forårspakke 2.0. Udvidelsen af indberetningspligten har ført til, at arbejdsgiverne gerne vil sikre sig den skattemæssige behandling af de initiativer, der iværksættes over for de ansatte. I den forbindelse er der dukket sager op om små og bagatelagtige goder til de ansatte, hvor skattepligten for de ansatte virker unødigt nidkær – og det er disse situationer, som lovforslaget om den skattefrie bagatelgrænse på 1.000 kr. skal tage hånd om.

Med hensyn til BDO's forslag til afgrænsning af skattefrie personalepleje vil jeg bemærke, at der er tale om en meget bred afgrænsning af begrebet, som udvider området betydeligt. Når kriteriet er aktiviteter, som har til formål at skabe eller fastholde et godt arbejdsmiljø, kan alle former for aktiviteter jo komme ind under – eksempelvis også en ferierejse til alle medarbejdere for hele familien med alt betalt. Udover at det virker uforståeligt, at man kan slippe for skat for den del af ens løn, som udbetales via en ferierejse, vil en sådan udvidelse koste staten betydeligt i mistede indtægter. Jeg mener derfor ikke, at det er vejen frem.

Jeg tror i øvrigt, at BDO kan ånde lettet med hensyn til deres formodning om, at Skatteministeriet afgrænser skattefrie personalepleje meget restriktivt. Der foreslås eksempelvis ikke ændringer af skattefriheden for lejlighedsgaver. Som det fremgår af både Ligningsvejledningen/Den juridiske Vejledning og lovforslaget, er lejlighedsgaver af normalt omfang fra en arbejdsgiver, der markerer en privat mærkedag, så som runde fødselsdage, bryllup m.v., ikke skattepligtige, men betragtes derimod som skattefrie lejlighedsgaver, der ikke medregnes i den skattefrie bagatelgrænse.

De 10 eksempler på aktiviteter/gaver, som i følge BDO bør karakteriseres som skattefrie personalepleje, er kommenteret nedenfor. I den forbindelse er det vigtigt at være opmærksom på, at det skattemæssige udgangspunkt er, at enhver form for aflønning – uanset om det sker i form af kontanter eller naturalier - er skattepligtig for den ansatte. Der gælder dog en række undtagelser hertil – og en af disse undtagelser er almindelig personalepleje på arbejdspladsen.

Ved almindelig skattefrie personalepleje på arbejdspladsen forstås blandt andet kaffe-, kantine- eller kunstordninger. Tilsvarende er de ansatte ikke skattepligtige af deltagelse i sædvanlige julefrokoster og firmaudflugter, af årlige julegaver i form af naturalier, så længe markedsværdien af julegaven ikke overstiger 700 kr., samt lejlighedsgaver, der markerer private mærkedage.

Det er vigtigt at holde sig for øje, at spørgsmål om skattepligt i relation til personalegodere opstår, når arbejdsgiveren betaler noget for de ansatte, som har privat karakter. Betaler arbejdsgiveren en ansats private udgifter - eksempelvis en bil, en rejse til udlandet eller tøj – så er den ansatte skattepligtig af goderne, fordi der i bund og grund er tale om aflønning af den ansatte i form af naturalier.

Alt i alt tror jeg ikke, at den skattemæssige behandling af eksemplerne vil ligge så langt væk fra BDO's opfattelse af, hvad den skattemæssige behandling af situationerne bør være. Men mere vigtigt er, at jeg ikke synes, at man kan sige, at den skattefrie personalepleje fortolkes unødigt indskrænkende eller er ude af trit med den gængse opfattelse af, hvad der bør være omfattet af skattefrie personalepleje.

Med hensyn til BDO's bemærkninger til udkastet til L 196 – skattefritagelse for mindre personalegoder m.v. – som blev sendt på høring den 17. marts 2011, er jeg uenig i, at medtagelsen af julegaver i den skattefrie bagatelgrænse er uhensigtsmæssig. Ved at medtage den gældende praksis for julegaver i den skattefrie bagatelgrænse inkluderes en velkendt og udbygget praksis for skattefrie julegaver i den nye bestemmelse – eksempelvis hvornår et ga-

vekort fra en arbejdsgiver er omfattet. Det er en praksis, som jeg ikke finder anledning til at ændre. Samtidig giver inkludering af julegaverne et større skattefrit beløb, hvor arbejdsgiveren kan vælge, om vedkommende vil give en stor julegave til eksempelvis 1.000 kr. – eller en mindre julegave, hvor der også er plads til andre skattefrie goder til den ansatte.

Med hensyn til BDO's spørgsmål om, hvordan lønmodtagerne skal kunne opfylde deres selvangivelsespligt, vil jeg henvise til mine svar på spørgsmål 3 og 4.

Jeg er ikke indstillet på at udvide skattefritagelsen for fribilletter til at omfatte alle fribilletter, der er udstedt af forretningsmæssige årsager. Skattefritagelsen for fribilletter tager sigte på en bestemt situation. Ændringen af indberetningsreglerne har tilsyneladende ført til, at virksomhederne ikke har haft den store lyst til at sponsorere sportslige eller kulturelle arrangementer, fordi indberetningen af fribilletter var for besværlig. Regeringen ønsker ikke at besværlige skatteregler skal stille sig hindrende i vejen for økonomisk støtte til kultur og sport, og finder derfor, at en skattefritagelse for fribilletter, hvor arbejdsgiveren samtidig har givet økonomisk støtte til det kulturelle eller sportslige arrangement, er den rette løsning. Derfor er reglen skruet sammen, så det forudsættes, at der ligger et sponsorat bag ydelsen af fribilletter til ansatte.

Endelig vil jeg bemærke, at jeg ikke mener, at man kan lovgive sig ud af ethvert fortolkningsspørgsmål med hensyn til, hvornår der foreligger et skattepligtigt personalegode. Det er for mig at se mere hensigtsmæssigt, at der eksempelvis gennem bindende svar sker en konkret vurdering af den skattemæssige behandling af personalegoder, som giver anledning til tvivl.

Afslutningsvis vil jeg gerne kommentere BDO's 10 eksempler på almindelig personalepleje. Jeg kan ikke tage stilling til konkrete sager, men redegør gerne for de generelle regler på området og giver en umiddelbar vurdering af den skattemæssige behandling af de 10 eksempler ud fra de foreliggende oplysninger.

BDO's 10 eksempler kan i grove træk opdeles i to kategorier:

1. Situationer, hvor det er spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en skattefri firmaudflugt/julefrokost, eller om der er tale om et skattepligtigt personalegode (eksempel 2, 4, 6, 8 og 10), og
2. situationer, hvor det er spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en skattefri lejlighedsgave, eller om der er tale om et skattepligtigt personalegode (eksempel 1, 3, 5, 7 og 9).

Ad 1. Skattefri firmaudflugt eller julefrokost.

Firmajulefrokoster og firmaudflugter uden fagligt indhold er ikke skattepligtige for de ansatte, hvis de har et rimeligt omfang og varighed. Det afgøres konkret om et sådant arrangement har et rimeligt omfang og varighed. En god julefrokost ude i byen med musik, dans og evt. overnatning vil efter praksis ikke udløse beskatning for de ansatte – heller ikke, hvis de ansattes ægtefæller eller samleverer er inviteret med. Tilsvarende gælder for firmaudflugter. Men der er naturligvis grænser for, hvad man kan kalde for en julefrokost eller en firmaudflugt. Vælger en arbejdsgiver at sende alle medarbejdere 1 uge på ferie med ægtefæller og alt betalt, er der snarere tale om betaling af en privat ferie, og det vil være skattepligtigt for de ansatte. Der er også grænse for, hvor mange firmaudflugter en virksomhed kan holde om året – det er ikke hver måned, man kan sende sine ansatte på firmaudflugt.

BDO's eksempel 2 og 4, som netop handler om sådanne firmaarrangementer for alle ansatte – og som ud fra det oplyste har et rimeligt omfang og varighed - vil derfor ikke udløse beskatning for de ansatte.

I eksempel 2 og 4 er der tale om, at alle medarbejdere inviteres til et firmaarrangement. Det adskiller sig fra tilfælde, hvor en arbejdsgiver vælger nogle få eller en mindre gruppe af medarbejdere ud (som i eksemplerne 6, 8 og 10) og betaler nogle udgifter for dem eller giver dem et gode, som kan have en privat karakter. Her er det afgørende for, om der opstår skattepligt, i hvilken anledning og under hvilke omstændighederne det sker. Er det reelt en privat udgift for de ansatte, som arbejdsgiveren afholder, en belønning for god arbejdsindsats (skattepligt), eller er der en arbejdsmæssig anledning eller begrundelse for arbejdsgiverens betaling af udgifterne/tildeling af goderne (ikke skattepligt).

Faglige arrangementer i virksomheden vil ikke udløse beskatning – heller ikke hvis de kombineres med et socialt arrangement af rimeligt omfang og varighed.

BDO's eksempel nr. 10 om introduktionsarrangement for virksomhedens nyansatte, hvor de nyansatte introduceres til virksomheden og slutter af med et ”ryste-sammen”- arrangement med go cart-løb, vil - som eksemplet umiddelbart er oplyst - derfor ikke udløse beskatning for de ansatte.

Det er ikke muligt at tage stilling til, om eksempel 6 om en konkurrence om at nedbringe sygefraværet kan komme ind i denne kategori. Som situationen er oplyst, ligner det en belønning for god arbejdsindsats – folk går på arbejde i stedet for at melde sig syge. Hvis det er tilfældet, er der tale om et skattepligtigt gode.

Eksempel 8 om de kvindelige ansattes deltagelse i et motionscykelløb - hvor deltagelsesgebyr og madkurven bliver betalt af arbejdsgiveren – er et gråzone-eksempel. Det er ikke en typisk firmaudflugt, fordi kun en afgrænset gruppe af virksomhedens ansatte inviteres med. Omvendt er der ikke noget til hinder for, at en virksomhed arrangerer firmaudflugter, som er opdelt pr. afdeling eller enhed i virksomheden. En stillingtagen til eksemplet, vil kræve flere detaljer om motionscykelløbet og arrangementet, information om virksomhedens størrelse og sammensætning, hvor mange firmaarrangementer, der ellers er i virksomheden, baggrunden for arrangementet osv.

Ad 2. Skattefri lejlighedsgave eller skattepligtigt personalegode.

Lejlighedsgaver fra en arbejdsgiver af begrænset værdi, som gives i anledning af private mærkedage og lignende, er ikke skattepligtige for den ansatte. En arbejdsgiver kan således give en ansat en gave i forbindelse med en ansats runde fødselsdag, bryllup, færdiggørelse af uddannelse eller fratræden i forbindelse med pension, uden at det udløser skat for den ansatte. Gaven må dog ikke have et niveau, der overstiger det naturlige for en sådan lejlighedsgave. Eksempelvis kan en ansat i anledning af sin 50 års fødselsdag ikke modtage en diamanttring til mange tusinde kroner fra sin arbejdsgiver, uden at det udløser skattepligt.

BDO har en række eksempler på forskellige former for lejlighedsgaver. Eksempel 1 og 3, som vedrører gaver fra en arbejdsgiver i forbindelse med de ansattes private mærkedage og lign. (en bestået svendeprøve og en ansats 50 års fødselsdag), vil - som situationerne er oplyst - ikke udløse beskatning for de ansatte. Det forudsættes, at gavekortet ikke kan ligestilles med/konverteres til kontanter. Gaveniveauet virker sædvanligt og naturligt i de to eksempler. Tilsvarende gælder ”god bedrings-gaven” i eksempel 5.

Det er mere usikkert, om der i eksempel 7 skal ske beskatning af sekretæren, som får et gavekort til weekendophold for 2 personer på en kro i forbindelse med, at vedkommende går på efterløn. Det er ikke oplyst, hvad værdien af gavekort lyder på – en eventuel skattepligt vil afhænge af værdien af gavekortet.

Det er heller ikke muligt at tage stilling til en eventuel skattepligt i eksempel 9, hvor en sygemeldt ansat og tre kollegaer får betalt café-besøg i forbindelse med samtaler med den sygemeldte. Det er bestemt et prisværdigt arrangement fra virksomhedens side, men det er ikke oplyst, om møderne med den sygemeldte ansatte er af faglig karakter, som af hensyn til den sygemeldte skal ske uden for virksomhedens lokaler, eller om der er tale om rene "hygge-møder" med kollegaer for at muntre vedkommende op igen.